

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállítás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasabozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Mark 14. sz.)

Me jelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész íven.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Maros-Vásárhely decz. 6.

A Lajtántuli lapok még mind a magyar minsteriálsággal bajlódnak. És ez még nem is volna se baj, se feltűnő. Hanem aztán a mód, a melylyel azt kezelik, az nagyon is sajátságos.

Mi tudtuk azt, s a német lapok éppen nem csináltak titkot, hogy gr. Lónyayt a Lajtán tul nem szeretik. Mi ezt természetesnek is találtuk. Mert az a szellemi magasság, melyben gróf Lónyay állott és áll, az valósággal a kicsin, liliput-szerű ellenekkel szembe kihívó, hogy ne mondjuk: bosszantó. De mi még se hittük, hogy a Lajtán tul saját szellemi érdekekben epéjük kiöntését ne korlátozzák. Mi ez ideig az osztrák németekről azt tartottuk, hogy ők, kik általánosán, mindig vallásos mély érzéssel bíró népnek kívánták magukat tekintetni, hogy ők, kik a zenét — ezt az emberi természetet szelidítő, az erkölcsöt nemesítő szép eszközt más nemzetek felett cultiválták, egy nagy ember bukásán kárörömekeket oly leplezetlenül és korlátlanul fejezzék ki. Hiszen a valóság, — ha azt nem csak ajkukon hordozzák — részvétet parancsol; a zene, a szépzene pedig, ha az nem csupán kenyérkeresési móddá törpül — a szívet az erkölcsnek szenteli templomul — a szenvedőtől nem szokott elfordulni. És mégis a Lajtán tul sehogy se szűnik a lelépett magyar minsterelnök elleni kiméletlen kifakadás.

„C'est une lacheté de jeter encore dela pierre contre le malheureux“ mondja Sand a Spiridionában. És mi, kikre nézve gr. Lónyay Menyhért „nec injuria nec beneficio cognitus.“ e perczben nem úgy szólunk itt mint, a volt miniszterelnök védői, hanem mint jelenleg egy székel-földi komoly lap vezetői, erkölcsi kötelességünknek tartjuk a political moral érdekében figyelmeztetni azokat, kik egyébiránt magokat felettünk kultur magaslatban tekintik, hogy a Fox-féle választott mondat „fortiter in re sed svaviter in modo“ hiv követése a valódi miveltségtől eiválaszthatlan, s ezen elv tetteges megtagadása nagyon szomoruan azonban határozottan declál az állítólagos cultur magaslat ellen, melynek elvítázhatlan félreismerhetlen egyedüli jele az: emberkimélés“ humanitas. Ha ez hiányzik, akkor aztán ott lehet zene, ének a művészet minden ága, még maga az állítólagos vallásosság is, de mind az még is egy miveletlen bensőség külső piperéjeként fog figurálni.

Főleg legbotrányosabb eljárásnak tekintendő, a szenvedőt kövel vagy plane sárral dobálni.

Nem mellőzhetjük még kifejezni azon nézetünket is, mely szerint mi azt hisszük, hogy a Lajtántuli lapoknak gr. Lónyay Menyhért elleni gyöngédtelen folytonos kifakadásuk, kárhóztatásuk, azoknak az alkotmányos életbeni gyakorlatlanságukról, járatlanságukról tanuskodnak. Mert hiszen tudjuk azt, hogy Angolhonban, ha egy pártnak sikerül a más párt többsége által előállított minsteriumot megbuktatni, normalis dolognak tekintik, mint a mely a parlamenti kormányzat természetéből folyik, és senkinek se jut

eszébe, a leszorított kormányférfiakkal bajlódni, annál kevésbé pedig azokat piszkolni. Ilyesmi csak ott történhetik, a hol az alkotmányos élet még csak gyermekkorát éli, melyben a tulesapongások, mint a még pallérozatlan kór kinövései, napirinden vannak.

Azt azonban bátran merjük állítani, hogy a Lajtántuli részek kiméletes modora, a mellett, hogy egy positivé magasabb mivelődési fokozatról tanuskodnék, az egész birodalom összes érdekére nézve hasznosabb gyümölcsöket teremne. Azt csendesesen és higgadtan átgondolva, szinte nem lehet érteni, hogy akár egyesek, akár egy birodalom rész, minő számítást tudnak fektetni a kiméletlen goromba modorra? míg ellenben a szelid, gyöngéd előzékeny eljárás csalhatlanul mind erkölcsileg mind anyagilag csak használ, kissebitésére pedig soha sem munkál azt követőnek.

Elvégre is igen szépen és nemesen van az mondva, hogy: „Ez az élet oly rövid, oly felette rövid csak arra is, hogy egymást szeressük, miért kívánnók hát azt egymásnak megkeseríteni.“

Frankhonban nagyon is csudálatosan állnak a dolgok. Thiers győzelme, igaz, hogy átvilanyozta a nemzetet, s már mindenki azt hitte, hogy miután a folyó hó 28-ki szavazati többség a köztársaságot pronuciálta, már a kormányzás egy rendes — s az újabb forma szerinti — kerékvágásba fog bebillenni, De a legújabb szavazás megkeserítette, megtörte e hitet.

Hogy miként? és mily eredménnyel? azt elmondjuk a jövő számban.

Dobolyi Sándor.

A magyar birodalom jogászhhoz!*)

A magyar jogászgylés hivatásának: miszerint határozatai a jogi közönség közvéleménye kifolyásának tekintessenek, s mint ilyenek a törvényhozásra is kellő befolyást gyakoroljanak, csak úgy felelhet meg kellő mérvben, ha a hazai jogász-közönség azt nem csak az által, hogy annak tagjává lesz, hanem tényleges által részvét is gyámolítja.

A horderó s a befolyás ugyanis, melyet a jogászgylés parlagon heverő jogintézményeink reformja terén gyakorolni hivatva van: a tanácskozáskorban tetteges résztvevő tagok számától feltételeztetik; mert a tagok tekintélyes gyülekezete által kimondott határozat biztosíthatja csak, hogy a jogászgylés ne egyesek pusztá eszmecseréjének, hanem a magyar jogászok közvéleményének illetékes tolmácsául tekintetvén, mint ilyen kiváló tekintélyt nyerjen, mely tekintély fogja viszont csak biztosítani, hogy a törvényhozás a magyar jogászgylést fontos tényezőként elismervén, ennek határozatait kellő tekintetbe vegye.

A magyar jog elodázhatlan reformja tehát minden jogásznak a közreműködést erkölcsi kötelességévé teszi, s e kötelesség megtagadása a szakértők befolyását szorítaná le azon térről, melyen éppen a szakértelem s csakis egyedül ez biztosíthatja a nemzet életképességét s biztosíthatja, hogy hazánk, mint jogállam Európa országai között méltó helyet foglaland el.

E kötelesség teljesítését nem csak a tudomány érdeke, hanem első sorban a hazafiság követeli különösen azoktól, kik mint jogi tanárok, bírák és ügyvédek a jog elméleti művelését vagy annak gyakorlati alkalmazását tüzték ki céljukul, és ezen célok minél sikeresebb valóítására egyleteket is alakítottak, melyekben elméleti és gyakorlati ismereteiket vállvetve értékesítik.

*) Az ügy érdekében felkértek a hazai lapok t. szerkesztősei, hogy ezen felhívást egész terjedelmében átvenni és ez által a magyar jogászgylés iránti érdekltség fokozására közreműködni sziveskedjenek.

E nemes kötelesség teljesítésére hívjuk fel ismét a magyar birodalom összes jogászeit, bizton remélvén, hogy a magyar jogászgylés magasztos czéljait a lelkesedés egész hevével felkarolandják, és az 1873. évi június 2-án összeülő negyedik magyar jogászgylésben ismét tömegesen sietendnek jogi reformunk nagy művének előkészítéséről tetteges közreműködni.

Kelt Pesten 1872. évi november hóban.

Szabó Miklós, s. k.

a magyar jogászgylés állandó bizottságának elnöke.

Dr. Siegmund Vilmos, s. k.

a magyar jogászgylés állandó bizottságának titkára.

Maros-Vásárhelyi képviseleti gyűlés.

— Deczember 2-án —

Elnök: Borosnyai Pál polgármester.

Jegyző: Kiss József, városi főjegyző.

Tárgyai:

1. Árvaszéki elnök Nagy Lajos által betérjesztett nehézségek, melyek az árvai ügyek kezelése körül felmerültek.

Nb. Ezen betérjesztés, sürgős természeténél fogva, sorozaton kívül tárgyalatott; a polgármester előadása s a gyűlés jóváhagyása nyomán:

a) Az árvaszéki elnök egy díjnokot kér, egy ilyen nélkül lehetlenné válván az ügyek tárgyalása, a végzések letisztázása és expedíálása.

Egyik városi díjnoknak a városi árvaügyi szék helyiségében praefenter leendő alkalmaztatása meghatározatott.

b) A helyi lelkészek némelyike a gyakran halasztatlatlanul szükségelt anyakönyvi kivonatok kiadását vagy megtagadja, vagy — a mi szinte egyre megy ki — megtenni halogatja.

Felkérteni határozattak az illető vallásfelekezetek előljáróságai a végre, hogy hatályos intézkedés által szorítanak reá a lelkészeket, a szükségelt kivonatok haladék nélküli kiadására.

c) Az árvák személye és vagyona körüli felügyelet és gondoskodás nem történnén, egy ily felette fontos és érdekes ügy természete által kívánt pontosossággal, betérjesztő elnök felkéri a gyűlést: méltóztatnék intézkedni, hogy eszközöltessék a mellőzhetlenül szükséges lelkiismeretes felügyelet.

Meghatározott a közgyámnak, hogy egyenként az árvák személye és vagyonuk állásáról tegyen minden negyed év végével az árvaügyi szék elnökéhez hiv és pontos előterjesztést, a ki köteles leendő azt azonnal a képviseleti gyűlés elébe benyújtani.

d) Az árvai pénz könyvelés nélkül czélszerűleg és biztosan kezelhető nem lévén, árvaszéki elnök felkérte a közgyűlést rendelné meg az illető pénztárnoknak, a könyvelést haladéknélkül meg kezdeni és vezetni.

e) A szegény és merőben vagyontalan árva gyermekek szomorú sorsukra vonatkozólag, felkérte az elnök a közgyűlést: hogy azon szerencsétlen helyzetükön segíteni határozná el, hogy azok élelmezésük ruháztatásuk s taníttatásuk eszközzésére az ugynevezett szegények pénztárából s a szükség esetében a majorsági pénztárából bizonyos, a körülményekhezalk almazandó összeg utaltatnék meg.

Egyhangulag el lön az elnöki emberszerető indítvány fogadva.

f) A levéltárnok nem lévén hajlandó az árvaszék önállóságát elismerni és pedig az előtti gyakorlat alapján, elnök felkérte a közgyűlést, hogy méltóztatnék az illető levéltárnokot oda utasítani, hogy az árvaszék rendeleteit vegye fogadva.

A szükségelt utasítás megadása meghatározatott.

Most már következnek a sorozat szerinti tárgyak

1) Az országos hönvédegyletei által kiküldött építési bizottság felszólítása egy vagy több rokkant ellátására biztosítási alapítvány elvállalására.

Nem lévén ez időben a városi pénztár azon kedvező helyzetben, hogy a felszólításnak a legjobb akarat mellett is eleget tessen, a kért alapítvány nem adathatott meg.

2) Magyar színészet központi kormányzó tanácsának a vidéki magyar színészet nyugdíja érdekébeni felhívása. Ezen felhívásra az előbbihez hasonló határozat lön

3. Felső-Fehérmegye közönségének felszólítása a „Közigazgatás” című szakközlönynek hivatalos közlönyre emeltetése iránt.

A „Buda-pesti hivatalos közlöny” e tekintetbeni szükségeket fedezve, az ajánlott lap hivatalos közlönyre emeltetése feleslegesnek találtatott.

4. Varga József panaszja főkapitány Marussi Farkas ur által rajta elkövetett visszaélésért.

Nem lévén a panasz Varga József által sajátkezűleg aláírva, sem ügyvéd által signálva, egyszerűen visszaadatulni határozatott.

5. Hines Gergely kérése a 4-ik gyógyszerár megnyithatása iránt.

A kérvény belügyminiszter őnmégának ajánlattal felterjeszteti határozatott:

- a) a kérelmezett jognak
- b) a kérelmes részére kegyelmesen leendő engedményezése végett.

Dobolyi Sándor.

Fővárosi levél.

Pest, nov. 26. 1872.

„Róma egy templom, s benne a tanács királyok gyülekezete! — mondta vala egykor Pyrrhus királynak Rómából távozó követe.

Szeretném azt a követet látni, a ki a magyar parlamentről a feaabbihez hasonló nyilatkozatot tenne. Mióta a nemzet képviselőinek egy része a haza jóllétét és fölvirágosását előmozdító munkásság, üdvös és bölcs törvények készítése; a jóra törekvésben való nemes vetélkedés helyett a kormánynak minden áron megbuktatását tűzte zászlójára, és e céljának elérésére nem átalotta a rágalmazás alávaló fegyvereit venni kezébe; azóta a legszomorubb tapasztalatokat kénytelen tenni alkotmányos életünk figyelmes szemlélője.

Oh nem ilyen fogalmaink voltak eddig egy szabad államnak szabadon tanácskozó legfőbb testületéről! Mi azt méltóság, erkölcsi fenség s hazafias erények nélkül képzelni sem tudtuk, — és ime ragyogó illuszióinkat a a valóság a legkönyörtelenebbül semmisíti meg. Előáll egy Csernátöny-féle egyéniség s világra szóló scandalumok színhelyévé teszi az ország szentélyét, — midőn a nélkül, hogy saját beismerése szerint adatai lennének — bészennyezni törekszik a haza legtiszteltebb nevű egyéneit. Igazán úgy tetszik, mintha csak Catilinát hallanám Cicero ellen bős szónoklatokat hangoztatni.

Nem írom le a sajnós esemény részleteit, melyek eddig úgy is ismeretesek, s melyek miatt ismét elveszett egy munkára rendelt hét s fog még ki tudja hány elveszni, míg a házszabályok részben átalakítatnak, hogy az ily fellépéseknek, s alkotmányunk tekintélye aláadásának részben legalább eleje véssék, — részben mondom, mert mig önmiveltségünk az ily jelenetektől végképen meg

nem ment, addig hiában alkojuk akár ezreit is a véd-szabályoknak!

A hétnek ismét nagy halottja van, hazánk egyik jelese Vukovich Sebő 62 éves korában e hó 17-ikén Londonban megszűnt élni. Ő egyike volt idegen származása (szerb) dacára a legtisztább lelki s legönzetlenebb magyaroknak s 1849-ben, ama vészes napokban, mint igazságügyminiszter szerepelt, később hosszas ideig Angliában volt, mely szinte második hazájává lett. A legújabb kor-szakban képviselő volt, s mint olyan halt meg ott, hová családi ügyei hívták.

„Szendergő porait béke lebegje körül.”

Elhagyom most a szomorú dolgokat, hogy újra szomorúról írjak, de mely már csak játék, s melyben némi vigaszt is találunk.

22-ikén adatott a nemzeti színházban „Brankovics György” Obernyik Károlynak e minden gyöngeségei mellett is nagyszerű eredeti szomorú játéka, melyben a czim-szerepet játszva végezte volt be dicsteljes életét hajdani nagy színészünk Egressy. Most Szigeti Imre vállalkozott e szerepre s megvallo, várakozásomat tökéletesen felül-multa. A nagy jelenet, midőn két fiát egymásután megvakítva vezetik elébe, oly sok hévséggel, oly kitörő bensőséggel adta, mint azt csak egy kitűnő művész teheti. Midőn kivüle még Kassainét láttam, Marát a legszebb felfogással, élénk érzéssel s külső kellékeivel is a hatás-nak játszani, úgy Nagy Imrét is, ki ma sok szerencsével alakított (ő Murad szultánt adta) lelkemben a magyar dráma szebb jövőjének reménye csillámlott fel.

A mi végül a cholera állását illeti örömmel irhatom, hogy a főváros területén átlagosan ismét apad a betegülések száma; úgy hogy most naponkint Buda-Pesten 20—25-re tehető csak a beteg létszám, melynek azonban csak egy negyede hal meg.

Marosi.

Pest 1872. dec. 2.

Magyarországnak a kiegyezkedés óta harmadik minis-terelnöke nevezetett ki tegnap Szláv József eddigi kereskedelmi minis-ter személyében.

Ha két héttel ezelőtt valaki ilyet mondott volna jóslatképen legalább is nevetségessé tette volna magát s ime ma ténygyanánt regisztrálom.

E hét kezdete olyan volt, mint mikor szép nyári délben hevet süt a nap; az országgyűlési tárgyalásokat szokatlan higgadtság s egymás iránt való látszatos sok jóakarát jellemző, s ime alig, hogy a hét befejeztetett kitört a kormányválság! zivatarra; csak ohajtjuk, hogy ez ne egy kártékony jégeső szomorú nyomait, hanem fel-üdült zöld virányokat hagyjon maga után.

azt lehet mondani, hogy a Sernay k. a. szellemi gyűjteményein úgy sétáltak a vendégek, mintegy megáldott völgyben hol minden fordulat friss gyümölcsökkel kedveskedik s más más látványt tár fel. Szinte kábultva tért meg az ember ezen sétányról. erkölcsi szempontban sem hiányzott nála a halkani csábítás, melyet az ő páratlan arczkifejezése idézett elő.

Az együtti társalkodás menete, egy estve a ház-sági kérdésre terelte Francinet és Fernándot. Francine nem titkolta el, hogy ő felette fiatalon férjhez ment, egy nálanál jóval korosabb és heves vérmérseklétű emberhez. Sernay ur, élete 50. éve körül észrevette, hogy még tanulni valója lenne az életből. Azon percz óta nem volt szünete és határa a munkásságnak. Egyik napon, midőn egy szép lovat meg lovagolt, elesett. Francine erre nagyon beteg lett.

— És sok ideig volt-e ön beteg? — kérdé Vauclair ur.

— Három vagy négy évig; s ez volt élttem legboldogabb korszaka.

— Egy boldogság, melyet a nyughatatlanságok, szenvedések és virasztások állítanak elő

— Ne értelmezze ön rosszul, mit mondandó vagyok Lelkemnek nyugalma volt. Sernay ur egy oly világban élt, mibe én soha be nem léptem.

Az ő szokásai és izlései sehogy se találtak az enyimekkel. Anyám engem a háziélet csendjében és árnyékában nevelt; én nem tudtam soha semmit se arról, a mi a házan kívül történt, a hol a mi napjaink csendesen és kellemesen folytak le. Engem igazán jó órában szoktattak volt az engedelmességhez. Mikor nekem Sernay urat legelőbb bemutatták mint leendő férjemet, legkevésbé se ellenzettem. Miután szüléim választák őt, az reám nézve csak egytökélletes választás lehetett. Az egyházból távozásunk után, rögtön az élet viharában vezetett, a hol ő egy oly mber megelégedésével élt, a kire nézve a lárm a és züravar egy szükség volt. A megrémülés reám nézve egy

Hogy mi okozta azt, mindenesetre sajnós eseményt, mely szerint az ország egyik legmunkásabb, tehetségesebb és elismertebb nevű egyén, ki csak kevéssel előbb is oly erélyt fejtett ki a választásoknál, s ki iránt a korona bizalma ma is rendületlen, tegnap még magyar minis-terelnök volt s ma már nem az, ezt megfajteni úgy hiszem, hogy az! enyémmel sokkal avatottabb tollak is hasztalan kísérletet tesznek.

Az ellenzék természetesen magának tulajdonítja e szerinte diadalt (?); némelyek Lónyai egyéniségének hidegségét s erőszakosságát; mások s talán nem legkevésőbb joggal maga a Deák-párt kellő erélyhiányát emlegetik az esemény okául. Azonban legyen ez vagy amaz; „alea jacta est”.

Tegnap félbeszakított leveletem ma 3-kán folytatott.

Az új miniszterium egészben véve az elnök kivételével még ismeretlen, noha nagy a valószínűség, hogy valamennyi eddigi miniszter megtartja tárczáját, egy egész sereg új nevet emlegetnek ugyan, de ezeket fölőlséges elsorolnom.

Tegnap az országgyűlés elnapoltatott addig, míg az elnök miniszter társaival együtt bemutathatja magát a háznak,

A nevezetes esemény és annak előhírei annyira uralták a közelebbi napokat, hogy úgy szólván figyelmünk ki sem terjedhetett más körülményekre.

Hanem azért még is emlékezem ama feledhetlen műélvezetről, melyben a főváros közönsége már kétszer részesült ez idény alatt s fog nem sokára harmadszor is, és ez nem más, mint a genialis Richter, a nemzeti színház európai hírű zeneigazgatója által rendezett hangversenyek. Ezekben rendesen klaszszikus darabok szoktak előadatni Beethoven, Wagner, Liszt és másoktól. A zenekarrol pedig öndicsekvés és nagyítás nélkül állíthatjuk műértők után, hogy jelenleg nem igen létezik egyetlen is a földön, mely előadási tökélyben valami sokkal felülmulná.

A nemzeti színháznál most is Bensa Ida aratja osztatlan diadalait; ő a ragyogó nap, melyet mindenki látni és hallani vágy, ha még oly nagy áldozattal is.

Nem hallgathatott egy idő óta rendes rovatunk a kholeráról sem, mely a napokban egyszer becsületesen szünni kezdett volt, de az utolsó két napon ismét újult erővel pusztított.

Marosi.

Helyi dolgok.

— Folytatás. A Maros-Vásárhelyen létesítendő széki leányárvaház alapjára adakoztak. I. Vas Tamás m. bándi lelkész ivén. A m. bándi ref. egyház alamizsna

neme volt a szórakozásnak. Különben is vagyon a nő természetben egy bizonyos hajlékonyság, mely lehetséges és teszi minden zavarodás nélkül átmenni a homályból a világosságra. Egy pár hét múlva nem volt a boulognei erdőkben nállamnál különb amazon.

Ő jádzott.

És ön?

Én egy kissé bádjtatt, lankadt voltam, de én azt teljesleg tudtam palástolni. Anyám, mikor a menyasszonyi koszorut fejemre alkalmazta csak annyit mondott: tégy mindent az ő kedvére.

Egyébiránt Sernay ur szeretett engem — az ő módja szerint.

Viszhangok a déési zászlószentelés ünnepélyéről.

— Eredeti tudósítás. —

Déés, november 20.

A belső szolnok-dobokamegyei 32-ik honvédszázalaj zászlószentelése folyó hó 10-én tartatott meg városunkban, nagyszerű szertartások s élénk ünnepélyességék között, — melyeknek részletesebb előadására — a t. szerkesztő ur kegyes engedelmeivel — némileg talán több tért fogok igénybe venni e becses lapok hasábjain, mint mennyi egy közönséges vidéki levél részére jutna; de igazolni fogja ezt tollam igénytelensége dacára ama tárgy fontossága és érdekessége, melyre jelen soraim vonatkoznak. E tárgyra áttérve, kénytelen vagyok mindenekelőtt azon megjegyzést tenni, miszerint a részletek előadásánál mindenütt a dolgok egymásutánját, a természetes sorrendet igyekszem megtartani. De szóljunk egyenesen az eseményről! A zászlóanyai méltóság ez ünnepélyen báró Bánffy Dánielné és Torma Károlyné urhölgyeknek jutott volna osztályrészül, de utóbbi gyászos családi körülményei folytán tényleg meg nem jelenhetvén, a zászlóanyai

TÁRCSA.

Az ismeretlen.

Az „Indépendance Belge” után.

Dobolyi Sándor.

(Folytatás.)

Francine elvonultsága érdekelté tette őt Vauclair ur előtt, a mi egyébiránt sokszor megtörténik. A fürdői idény unalmas perczeiben a vendéglő nagy teremében történetesen egybegyűlt vendégek elejtett szavaikból megtudta, hogy Francine özvegy és gazdag, s hogy egy hosszas magány zsiabasztó unalma, egy kiszénvedett betegség kényszeríték őtet fürdőken keresni ujlást. Ő ott minden erőltetés nélkül beletalálta magát a helyzetbe, mint egy szép növény, mely a szabad lég és világosság segélyével hamar gyökeret ver. Vauclair ur gyakran meglepte őtet egy félrelelvő padon, egészen árnyéktalan helyen, a napsugaraitól átjárt léget szívva be. Ég telé fordított arczal, szemei félig nyitva, tiszta és teljes elégteltségben lenni látszott. Feje bolintásával nyájasan üdvözlé, vagy mintegy kitalálva, hogy Vauclair ur óhajtaná maradni, megkínálta őt ülés-sel, köntösse uszályát csinosan maga körül szorítva.

Ő eleven képe volt egy szelid, nyugodt kellemnek. Sernay kisasszony minden dolgában tökéletes természet-séggel járt el, legkisebb hajhászása nélkül az eredetiségnek vagy komolyságnak, s mindég inkább szerette hallgatni, mint beszélni; de ha kérdezték akkor világos szavakban felelt s mindig a kérdező személyiségéhez alkalmazottan. Társalkodásában épen nem hiányzott a könynyűség, s kiolyasható volt abból a széles és jól választott olvasmány. A kiszemelt ismeretség, a viszonyok hasonlatossága által erősítve, melyekre még a fürdői élet is feltette pecsétjét, kedvessé tette az ottani időtöltést, s

pénzből 3 frt, Richter Lőrincz 2 frt. Horváth Antonia 1 frt. Rendes tagok lettek: Vas Tamásné öt évig évenként 3 frt, Ilyés Sándorné, Dosa Anna öt évig évenként 2 frt, Mikó Károly öt évig évenként 2 frt, Rác Sámuel öt évig évenként 1 frt, Vég Imréné öt évig évenként 2 frt. Amirás Róza Kondrai Geróné öt évig évenként 2 frt. Horváth Ferencz k. pénzügyári felvigyázó öt évig évenként 2 frt, Duha Jánosné Simai Katalin öt évig évenként 2 frt, Mikleán Antal községi orvos öt évig évenként 2 frt, Barta Sámuelné Duha Mária öt évig évenként 2 frt, Duha Ivánné Nemeth Juliánna öt évig évenként 2 frt, összesen 28 frt. 2. Gróf Toldalagi Viktorné ivén. Alapító tag lett gr. Kun Kocsárd 300 frt, urbéri papírral. Adakoztak a nyírádszeredai Katalinbálban: Erdős Károly 1 frt, N. gobé 1 frt, Berger Emanuel 50 kr. Seilyéből K. Misi 1 frt, Jográn Ferencz 1 frt, Balla József 1 frt, Benkő Ferencz 30 kr, Balog Albert 50 kr. Balog Ferencz 30 kr. Balog János 20 kr, Bereczky Bálint 10 kr, Szász Dénes 10 kr. Küldemény. Elek Istvánné Aradról 3 frt, Turoczy Adolfiné szül. Szász Agusztia Pestről 1 arany Alapító tag lett: Gyergyó-szt. Miklós községe 60 frt. Adomány összeg 10 frt és 1 darab arany alapítvány 360 frt, mihez számítva az eddig közlött összeget 6624 frt 16 kr, és 2 drb, arany, teszen összesen 7022 frt 16 krt. és 3 drb. aranyat. Koronkában 1872 dec. 1-én. Gr. Toldalagi Victoriné elnök.

— VII-ik közlemény a székelyföldi árva leányház javára történt adakozásokról; Gálfi Sándorné Borosnyai Pálné ivén: Alapítók lettek G. Teleki Géza 100 frt, gr. Bethlen István 100 frt, Fenyő István 60 frtal. Egyszer mindenkora adakoztak: Stefáni Demeter 5 frt, Göldner Nándor 5 frt, b. Vallenstein 5 frt, Szemerjai József 2 frt, Makrai Sándor 1 frt, Novák Bogdán 3 frt, Jakabfi János 4 frt, Czelnai szüreten egy társaság névszerter Soltész N. János, Gálfi Sándor, Elekes György, Albert Elek, Balog József, Biró Pál összesen 3 frtot, Simon Mihály 2 frt, Balog Pál 1 frt, László Miklós 1 frt, Gálfi Sándorné 10 frt, Tóth Miklós e. es. aranyat Elekes Kálmán 1 frtos tallért. Az alapítványokon kívül ez iven gyűlt összeg 73 frt 1 es. arany és 1 forintos tallér. Borosnyai Lászlóné Orbai Károlina ivén: Egyszer mindenkora adakoztak: Borosnyai Oszkárné, Rác Hermina 5 frt, Inezdi Sámuelné 1 frt, Toth Zsigmondné 1 frt, Korbuly Bogdáné 3 frt, Csiky Teresi 1 frt, Keserü Mózes 10 frt, Kibédi Biasini Sándor 1 frt, Kriza Jánosné 3 frt, Dersi József 1 frt, Nagy Lajos 1 frt, Ferencz József 1 frt özv. Szász Ferenczné 1 frt, Szász Béla 2 frt, Dr. Gajzágó Joachim 5 frt, özv. Fejér Mártonné 2 frt, Biásini Domokosné 2 frt, Ürmösi Sámuelné 2 frt, Hincs Elek 5 frt, Tamási testvérek 2 frt, Zsigmond Elekné 2 frt, Beldi Tivadarné 2 frt, Bocz Sándorné 1 frt, Schütz János 2 frt, Tauff r 1 frt, Schütz József 1 frt, Berde Márton 2 frt, Nagy Péter 2 frt, Janky Lajosné 1 frt, Graef tábornok 10 forint, Várad Mari 2 frt, Jakab Elekné 1 frt. Dr. Ince Istvánné 1 frt, Lönhart Ferencz 3 frt, Gálfi Endréné 1 frt, ifj. Fetker Elek 2 frt, id. Filker Elek 2 frt, Medvés Mihály 2 frt, Filep Istvánné 1 frt, Szás Lajos 40 kr, Baló Sándor 1 frt, Szász Domokos 1 frt, Valaki 1 frt, Vesselenyi József 2 frt, Berde Áronné 1 frt, Solymosi Károly 1 frt, Solymosi Gáál Elise 1 frt, Trits Albertné 1 frt, Pap és Meskó 1 frt ifj. Csiky József 1 frt, Akontz János 1 frt, Karvázy Gyula 1 frt, Gámenti János 50 kr. Abra-

teendőket az előbb említett urhölgy teljesíté. Már e hó 9-én. azaz az ünnepélyt megelőzőtt napon körünkbe érkezett, s délután a különböző tisztelgéseket fogadta. Tisztelkedtek nála, a 32. honvédszászlóalj tisztikarán kívül, a Kolozsvárról megjött Graeff tábornok, Inezdy ezredes és Szigethy alezredes, továbbá Szamosujvár és Déés városok, ugyszintén Belső-Szolnok és Doboka vármegyéknek az ünnepélyre hivatalosan kiküldött képviselői testületileg, kiknek élén a zászlóanyát b. Diószeghy Géza, megyénk ujonnan választott főjegyzője üdvözlé.

Ennyit tehát a tisztelgésekről! melyek az ugyanazon este rendezett jótékonycélú műkedvelői előadással egyetemben, a zászlószentelés előnapjának ide vágó momentumait képezék. Műkedvelő-társaságunk által ugyanis ezen alkalommal két kis vigjátékocská („Ő nem féltékeny” és „Egy csésze tea”) lett előadva, melyekről pár szóval megemlékezni szintén kedves kötelességemnek tartom; egyszersmind a nő és férfi szereplők közreműködéséről egyiránt elismeréssel szólva, különösen Czetz Katinka urhölgy kitűnő játékát szó nélkül nem hagyhatom. Mert valóban az igen tisztelt kisasszony annyi ügyességgel és oly gyakorlott könnyűséggel mozgott, a színpad deszkáin, mintha csak egy hivatott színésznőt láttunk volna magunk előtt, s alakításában annyi eleveniséget tanusított, hogy műkedvelő létére is méltán igényt tarthat a kritika őszinte elismerésére. Közönség rendkívül szép számmal jelent meg ezen előadáson, s a műkedvelők sikerült játékát — mintegy az általunk nyújtott élvezet viszonzásául — bő tapsaival igyekezett megjutalmazni, míg a terem zsufolt állapotáról következtetve egyszersmind az anyagi eredmény, az előadás jövedelme sem lehetett csekély.

Előadás után szintén igen érdekes látványnak voltunk tanui, t. i. a Kolozsvárról elhozott sorhadbeli katonai zenekar közreműködése mellett megindult egy díszes fáklásmenet és a zászlóanya — valamint a honvédtábornok szállása előtt megállapodván, részint a menet

hámné 50 kr, özv. Máté Péterné 2 frt, Szabó Ferencz 5 frt. Ez iven gyűlt összeg: 110 frt 40 kr. Ez eddig közlettekkel együtt főösszeg 7465 forint 40 kr. 4 es. arany és 1 forintos tallért teszen. Gróf Toldalagi Victoriné szervező bizottság elnöke. Damokos Antalné titkár. M.-Vásárhelytt 1872 decz. 4-én.

— A maros-vásárhelyi takarékpénztár 1872. nov havi forgalom kimutatása.

Bevétel:	
Pénztármaradvány áthozat okt. 31-éről	6118 frt 80 kr.
Tak. pénztári betétek 58 főtől	13628 „ 9 „
Visszafizetett váltók	95760 „ — „
Előlegek	2527 „ — „
Zálogok	469 „ — „
Befizetett kamatok	1767 „ 84 „
illetékek	1760 „ 48 „
Megtérített kezelési költségek	42 „ 40 „
Késedelmi kamatok	85 „ 42 „
Felvett kölcsön kamat	14 „ — „
Földterhermentési kötvények kamatja	12 „ 10 „
Más pénzintézetektől	47,600 „ — „
Összesen:	169785 frt 23 kr

Kiadás:	
Betét visszafizetések 47 félnek	26469 frt 46 „
„ folyó kamatok	195 „ 71 „
Leszámitolt váltók	86070 „ — „
Előlegek értékpapírokra	754 „ — „
Zálogokra	1004 „ — „
Felvett kölcsönök kamatai	1392 „ 13 „
Igazgatási költségek	36 „ — „
Tisztí fizetések	216 „ 67 „
Üzleti költségek	68 „ 40 „
Posta és helyegdíjak	26 „ 58 „
Más pénzintézeteknek	39800 „ — „
Pénztármaradvány november 30-án	13752 „ 28 „
Összesen:	169785 frt 23 kr

Maros-Vásárhelytt, november 30-án 1872.

Z. dr. Knöpfler Vilmos. s. k. Watervliet Károly. s. k. igazgató. könyvvezető.

Jeney Albert. s. k. aligazgató

VEGYES.

— Verlázító gyilkosság követtetett el a mihályfalvi és nyír-béltéki közlekedési útvonalon e hó 20. és 21-dike közti éjjel. Gelbmán Izsák nyír-béltéki regálébérlő izrealita hullája legbarbáriabban megcsontkítva találtatott fel e hó 21-dikén reggel, a nevezett útvonalon. A boldogtalan áldozat levágott fülekkel és orral, mellén és fején mély sebekekkel hevert vérében, midőn feltaláltatott. A tettesnek még eddig semmi nyoma. Ha

ünnepélyessége, részint a katonai zenekar erőteljes játéka gyönyörkedteték a közönséget, mely a városiakon kívül még számos körünkben érkezett vidékiekből is állott. Így végződött a megelőző szombati nap, míg maga a tulajdonképeni zászlószentelés csak másnap délelőtt, az evégre galyakkal és lobogókkal felékesített főpiacon vitetett végbe. Kilencz óra tájban már csoportosult a vidékről ide özlött nép, s a főtéren kisebb-nagyobb tömböket képezve várta a közeledő ünnepélyt, míg a városi közönség nagy része a piaci épületek ablakát zsufolásig megtöltve a legjobb kilátást látcsövek segítségével biztosítani el nem mulasztotta.

A kezdet legelső jelét a helyben állomásozó honvédszászlóalj sorakozása képezte, mire — fél 10 óra körül — már a deli termetű zászlóanya is megjelent, disz magyar öltözetben, s a tábornok által bevezettetett a zászlószentelés tulajdonképeni szinteréül csinosan felékesített tábori sátorba. Utána sorban a koszoruhölgyek lettek bevezetve a honvédtisztikar tagjai által; és pedig ketten Szamosujvár, ketten Déés város és négyen Belső-Szolnokmegye részéről. E fölötté diszes körben Simay Irma urhölgy megjelenése vont a magára kiválól a közönség osztatlan figyelmét, kinek természet adta bájait a legfinomabb izléssel megválasztott toilette fénye még inkább kiemelte: s uszályos nehéz fehér selyem öltözeté rózsaszín szalag- és fekete bársonnyal ékítve, csak fokozta a megjelenés külső hatását. Hasonlóképen a többi koszoruleányok is, u. m. Kopár Anna urhölgy — rózsaszín selyemben — a két Bethlen gróf kisasszony, ugyszintén Jósika Irén báróhölgy és Weér Róza urhölgy — kék selyemben — valamint Nagy Róza és Máté Róza kisasszonyok — sötét barna selyemben — mindannyian valódi ékességei voltak az ünnepélynek, s egyiránt leköték a közfigyelmet.

(Vége köv.)

e hajmeresztő büntényt nézzük, lehetlen azon gondolatra nem jöni, hogy a szerencsétlen valamely titkos boszúnak lón áldozata. Az illető nyomozó hatóság igen bölcsen cselekednék, ha egyéb gyanúkok és nyomok hiányában a szerencsétlen áldozat hajdani üzlet- és érdektársaira is kiterjesztené figyelmét, valamint arra is, hogy volt-e és kikkel a meggyilkolt valamely kényes összeköttetésben, vagy ellenséges viszonyban? A nyomozás minőségétől kétségkívül igen sok függ.

— „A miniszterelnök utolsó tréfája“ czimmez az „Ung. Lloyd“ e hirt közli. Midőn a lemondási kérvényt a miniszterek mind aláírták, az elnök, ki utoljára jegyzé alá nevét, azt mondá: „Eszembe jut egy társas játék, melynél e résztvevők egyszerre föállnak székükről, hogy aztán ujra leüljenek; de akkor már egy szék hiányzik s egy állva marad. Nekem ugy tetszik, mintha mi most ezt játszánók, s én volnék az, a kinek nem marad szék.“ E szerint a miniszterelnök ismerte a játék minőségét. Hogy a tréfára mosolyogtak-e társai: nem tudjuk. Egy-kettő valószínűleg röstelt így játszani. Hanem hát ők is benne voltak!

— Vukovics Sebő emlékére palánkai választói nagy requemet készülnek tartani. Mivel azonban az elhunyt görög keleti vallású volt, a palánkai kath. lelkesz kénytelen volt előbb érseki engedélyért folyamodni, mely kétségkívül meg fog adadni.

— A Prága melletti Bubuk állomás megnyitása 1873. jan. 1-én a Prága melletti „Bubna“ állomás (államvgsválya) bármily mennyiségű teherszállítmányokra nézve megnyitattik Bubnáról és Bubnára, Prága felé a Bubenz állomási árszabály. Bubenz felé pedig a Prága állomási árszabály lesz alkalmazva.

Legujabb posta.

Berlin, decz. 3. A „Kreuzzeitung“ egy panaszos cikket hoz a felsőházi tagok szaporítása tárgyában, s bucsut vesz az urak házatól. Az, t. i. a „Kreuzzeitung“, beláthatatlannak hiszi azon ut végét, melyre a kormány a pair szaporítással lépett. A felsőház ez által megszünt az állam támasza és az idő rohamra fenntartóztatója lenni, melynek hegye a németbirodalom létele ellen van intézve. Ha egy önálló felsőház megszüntetésével, így ir a felidézett lap, a hatalom a képviselőházba leendő át helyezve, s a democraticus elv győzelemre juttatva, mely most az egész aristocraticus és rendi elvet összezuzandja hogy aztán az abba gyökeredzett koronával is elbánnyon, akkor a történelem ezt fogja mondani: „Ez a conservativ minister Eulenburg mive.“

Gróf Eulenburg közelebbi eséséből egészen helyreállt.

Herczeg Bismark a közelebbi hét végével Berlinbe érkezend.

Pest, decz. 4. Az új miniszteriumnak a bankkérésbeni magatartásáról még semmi bizonyost nem tudunk; annak gr. Lónyay alatti utolsó cselekvénye: Kerkápolyiaknak Pretis miniszterhez — egymás hir szerint a bankhoz — intézett jegyzéke volt, melyben az ettől a magyar Dotatió emelését kérte. Ebben a jegyzékben egyebiránt Kerkápolyi elismerte, hogy a kielégítésnek a Részumé tartalma — és nem a jegyzőkönyvre vett nézetek szerint kell megtörténnie. Hogy ezen nyilatkozat a bizottmány összejövételét akadályozhatná, arról nincs semmi emfékezet a jegyzékben. Itt se hiszik azt az akadályozást.

Bécsi tőzsdei árkelet

(december 5.)

5% metallique	66.05
5% nemz. államkölcsön	70.10
1860. államkötvény	103.50
Bankrészvénny	979.—
Hitelrészvénny	336.—
London	108.75
Ezüst	107.—
Arany	5.20
Napoleon arany	8.66
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	80.
„ „ „ temesi	79.—
„ „ „ erdélyi	77.25
„ „ „ horvát-slavon	—.—

Felölös szerkesztő: DOBOLY SÁNDOR.e

(35)

1—3

Aláírási felhívás.

Az erdélyi kereskedelmi- és hitelbank 1872. december 3-án tartott rendkívüli közgyűlése 2500 új részvények kibocsátását elhatározván, intézetünk eddigi részvényeseit üzletbarátainkat és a t. cz. közönséget tisztelettel felhívjuk, hogy az alább olvasható feltételek értelmében, az aláírásban részt venni szíveskedjenek.

Maros-Vásárhelyt, 1872. december 3-án,
Az erdélyi kereskedelmi- és hitelbank választmánya.

1. Az alapszabályok 46. §. f) pontja alapján a még ki nem bocsátott 2500 darab részvény kibocsátatik.

2. A jelenlegi részvényeseknek saját részvényeikkel egyenlő számú részvények megtartására, előjog adatik.

3. Ezen új részvények kibocsátási ára darabonként 120 o. é. frt.

4. Az aláírás a közgyűlés napján megnyitvatván, 1872. december hó 14-kén bezáratik.

Ezen napokon három aláírási ív fog a bank irodájában nyilvános megtekintés és használatra kitétetni.

a) Első aláírási ív, a régi részvényesek részére, kik régi részvényeik előmutatása mellett, hason számú részvényeket jegyezhetnek, melyek az aláíróknak az egész érték befizetése után kiadatni fognak.

b) Második aláírási ív, szintén a régi részvényesek részére, kik régi részvényeik számát felül haladó részvényeket jegyezhetnek, melyekhez azonban csak annyiban tarthatnak igényt, mennyiben az a) pont szerinti aláírás a 2500 részvény számot kimeríteni nem fogja.

Felül jegyzés esetén aránylagos felosztás fog eszközöltetni.

c) Harmadik aláírási ív, nem részvényesek részére, kik tetszés szerinti részvényeket jegyezhetnek, de azokhoz csak annyiban tarthatnak igényt, mennyiben 2500 részvényt szám az a) és b) pontok szerinti aláírás által kimerítettet nem fog.

Felül jegyzés esetén szintén aránylagos felosztás eszközöltetik.

5. Az aláírás alkalmával minden egy részvényre 20 o. é. frt befizetendő.

Azon aláíróknak, kiknek az aláírt részvények mind ki nem adathatnak, az aláírás alkalmával darabonként lefizetett 20 o. é. frt 1872. december 18-án kezdve az intézet pénztáránál, az intézeti nyugta visszaszolgáltatása mellett bármikor visszafizettetik.

Aláírások, darabonként 20 o. é. frtnak, s esetleg a régi részvényeknek beküldése mellett, levélbelileg is elfogadtatnak.

6. A hátralevő 100 o. é. frt befizetési határidejűl 20 o. é. frtos részletekben 1873. január, február, március, április és május hó 1-ső napjai tűzettek ki.

7. Minden részlet 1873. január 1-től a befizetési határnapiig vagy az esetleg előbb bekövetkezendő fizetés napjáig évi 6%-al kamatozandó.

Késedelmes részletfizetések után a fennálló bank-kamat lesz fizetendő.

A december hóban történendő befizetések után 1872. december 31-ig 6% kamat fog megtérítettetni.

8. Az új ideiglenes elismervények 2501 számtól 5000 sorszámgig fognak kiállittatni s 1873. január 1-ső napján kezdve, az előbbiekkal teljesen egyenjogúak lesznek.

9. Ezen határozatok a kormánynak bejelentendők s végrehajtásukkal a választmány bizatik meg.

(18)

7—*

Wittich József könyvkereskedésében

M.-Vásárhelyt kapható:

Községi közigazgatás vagyonkezelés és számadások kézikönyve.

Írta: **Till Antal.**

Ára 2 frt 50 kr.

A m. k. belügyminisztertől, a jegyzői szigorlatra készülőknek ajánlva.

(32) Szám 890—1872.

(2—3)

Árlejtési hirdetmény!

A főméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési miniszteriumnak jelen évi október hó 17-én 17,527 szám alatt kelt magas rendelete folytán, a m.-vásárhelyi m. kir. mérnöki hivatal kerületében eső államutakra, az 1873-ik és 1874-ik években szükségeltető fedanyag szállítása biztosítása a szóbeli árlejtés kizárásával csupán írásbeli zárt ajánlati tárgyalás mellett fog eszközöltetni.

A zárt ajánlati (offert) tárgyalás alólírt mérnöki hivatal irodájában 1872. december hó 20-án délelőtt 10 órakor fog megtartatni.

A feltételek megtartása mellett — szabályszerűen szerkesztett és 50 kros bélyeggel ellátott és az alábbi minta szerint fogalmazott írásbeli ajánlat mellett a tárgyalásnál (hatóságok, községek és testületek kizárásával) mindenki versenyezhet.

Az írásbeli ajánlatok úgy utmesterségenként, mint az egész kerületre nézve benyújthatnak. Az ajánlatokban világosan kijelölendő azon utszakasz, melyen az ajánlattevő a szállítást teljesíteni óhajtja, valamint az egység ár, melyért azt végrehajtani ajánlkozik.

A fent kitűzött határidőn túl, azaz: 1872. december hó 20-kán 10 órán tul ajánlatok el nem fogadtatnak, továbbá az ajánlatokhoz az ajánlati összeg 5% esatolandó és pedig készpénzben avagy magyar állami értékpapirokban a tőzsdei árkelet szerint számítva vagy pedig valamely kir. pénztár által kiállított letéteményi nyugta azon összeg 5% járól, melyről az ajánlat szól.

Oly ajánlatok, melyekhez 5% bántpénz nem mellékeltek, vagy a melyekhez csatolt elismervény nem a kívánt mennyiségű bántpénz, vagy nem a kívánt értékekről szól figyelmen kívül hagyatnak.

A nyertes vállalkozó köteles a verseny tárgyalás napjától számítandó hat hét alatt letett bántpénzét a vállalati összeg 10% mint biztosítékra kiegészíteni.

Minden e tárgyat illető bélyegilletéket a bélyegtörvények fokozata szerint vállalkozó köteles fedezni.

A szállítási különleges és műszaki feltételek alólírt hivatalnál a rendes hivatali órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlati tárgyalás alapjául szolgáló egységárak kavics telepek, utmesterségenként az 1873-ik évre szükségelt kavics mennyiség, az arra megállított pénz összeg, az alábbi kimutatásból láthatók, — fenntartván a magas utállam magának azon jogot az alábbi mennyiségből vállalkozóval többet avagy kevesebbet szállittatni.

1873-ik évi Felosztási kimutatás.

Államut-vonal	Utmesterség	A fedanyag termelő helye	Mértföld szakasz		54 kőb tartalmu kavicsbasab száma	Kikiáltási ár				Jegyzés
			k.	v.		hasábonként		összesen		
						frt	kr.	frt	kr.	
Kölozsvár-Maros-Vásárhely-Brassói államut	Kutyfalvi	Aranyos folyó Hadrévnél . .	6 ⁷ / ₈	7 ³ / ₈	214	3	96	847	44	
		Aranyos folyó Hadrévnél . .	7 ³ / ₈	8	268	5	97	1599	96	
		Aranyos folyó Hadrévnél . .	8	8 ⁵ / ₈	335	7	57	2535	95	
		Kutyfalvi kavicsgödör	8 ⁵ / ₈	9 ⁴ / ₈	391	5	39	2107	49	
	Nyárádtői	Kutyfalvi kavicsgödör	9 ⁴ / ₈	9 ⁵ / ₈	46	5	39	247	94	
		Radnóthi kavicsgödör	9 ⁵ / ₈	10 ¹ / ₈	204	5	70	1162	80	
		Csapói kavicsgödör	10 ¹ / ₈	11	372	5	70	2120	40	
		Kerellő-szt-páli kavicsgödör .	11	11 ⁵ / ₈	250	5	70	1425	—	
		Maros folyó Kerellőnél . . .	11 ⁵ / ₈	12	186	5	70	1060	20	
		Maros folyó Vidrátszegnél . .	12	12 ⁴ / ₈	184	5	70	1048	80	
	Maros-Vásárhelyi	Maros folyó Nyárádtőnél . .	12 ⁴ / ₈	12 ⁵ / ₈	46	5	13	235	98	
		Maros folyó Nyárádtőnél . .	12 ⁵ / ₈	13	158	5	13	810	54	
		Maros folyó M.-Keresztturnál	13	13 ⁴ / ₈	224	5	70	1276	80	
		Maros folyó Medgyesfalvánál	13 ⁴ / ₈	14 ² / ₈	282	6	65	1875	30	
Göcsi	Maros folyó M.-Vásárhelynél	14 ² / ₈	15 ¹ / ₈	507	12	06 ⁵ / ₁₀	6116	95 ¹ / ₂		
	Maros folyó M.-Vásárhelynél	15 ¹ / ₈	16	760	12	06 ⁵ / ₁₀	9169	40		
	Köküllő folyó Csokfalva és Makfalva között	16	17 ⁶ / ₈	1151	13	58 ¹ / ₂	15636	33 ¹ / ₂		
M.-Vásárhely király-németi	N.-Ernyi	Összesen:	6 ⁷ / ₈	17 ⁶ / ₈	5690	—	—	49915	69	
		Maros folyó M.-Vásárhelynél	0 ³⁹² / ₈	0 ⁵ / ₈	312	7	12 ¹ / ₂	2223	—	
		N.-Ernyi kavicsgödör . . .	0 ⁵ / ₈	2	841	6	46	5432	86	
		Maros folyó Körtevényfájánál .	2	2 ⁶ / ₈	336	5	22 ¹ / ₂	1755	60	
		Összesen:	0 ³⁹² / ₈	2 ⁶ / ₈	1489	—	—	9411	46	
		Ismétlés.								
		I. A Brassó államuton összesen . . .	6 ⁷ / ₈	17 ⁶ / ₈	5690	—	—	49915	69	
		II. A M.-Vásárhely államuton összesen	0 ³⁹² / ₈	2 ⁶ / ₈	1489	—	—	9411	46	
		Főösszeg:	—	—	7179	—	—	59327	15	

Ajánlat (Minta.)

Alólírt ezennel nyilvánítom, hogy én a kir. mérnöki hivatalnak, Maros-Vásárhelyt 1872. évi nov. hó 22-én 890—1872. szám alatt kelt a kavicsszállítást tárgyzó árlejtési hirdetését, valamint az arra vonatkozó különleges és műszaki feltételeket olvastam és megértettem, és ezen feltételek szerint kész vagyok az 1873-ik és 1874-ik években a kavicsszállítást az alább írt utszakaszokon az alólírt telepekből elvállalni.

1. Az telepből a államut egész mértföldszakaszára szállítandó 45' kőb tartalmu kavicsbasabot frt kr., azaz: egység ár mellett és így az egész hasabot frt azaz: frt kr.

2. Az kavicsgödörből az államut egész mértföld szakaszára szállítandó 45 kőb' taralmu kavicsbasabot frt kr., azaz: egységár mellett, és így az egész hasabot frt kr., azaz: frt kr. stb.

A szállítási különleges és műszaki feltételek pontos megtartására magam kötelezem.

E végre ide mellékelek bántpénzült frt kr., azaz: frt kr.

N. N. december hó 1872.

N. N.

(a czim pontos leírása szükséges.)

A m. kir. mérnöki hivataltól.

M.-Vásárhelyt, 1872. november hó 25-én.